

o oprávněnosti odporu, nýbrž rozhodnutí se může státi jen ve sporu (rozh. č. 11940). Nepochybily proto nižší soudy, když dbaly odporu ukladatele vzneseného ještě před vydáním peněz a právní moci poukazu, a zrušením poukazu nebyl porušen předpis § 32, neboť toto zrušující usnesení bylo vydáno na základě jiného skutkového stavu než poukaz, totiž v důsledku potomního odporu ukladatelova, takže tu nejde o nějaké nové usnesení, řešící tentýž právní poměr, jak to má na mysli řečené zákonné ustanovení. Nesporný soudce by mohl vydati složenou sumu jednomu z oblátů po případě vymáhajícímu věřiteli jako zákoněnému zmocněnci povinného (§ 308 ex. ř., rozh. č. 10197, 12968 Sb. n. s.) jen za souhlasu oferentova a všech oblátů. Otázky mezi nimi sporné nemůže řešiti a nemůže se také zabývati otázkou, zda a kdo by měl nastoupiti pořad práva, nýbrž není-li shody, nesmí prostě depositum vydati.

Čís. 15887.

Pro neurčitost závazku nelze povolití exekuci podle smíru, kterým se povinný zavázal přizpůsobiti v budoucnu přiměřeně ceny zboží jím prodávaného cenám vymáhajících věřitelů.

(Rozh. ze dne 3. března 1937, R I 158/37.)

Povinný se smírem zavázal, že přizpůsobí v budoucnu ceny zboží jím prodávaného cenám zboží vymáhajících věřitelů. P r v ý s o u d povolil exekuci k vymožení tohoto nároku. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle § 7 ex. ř. lze exekuci povolití jen tehdy, lze-li seznati z exekučního titulu mimo osobu oprávněného a povinného též předmět, způsob, objem a čas dlužného plnění neb opominutí. Poukazují-li vymáhající věřitelé na to, že bylo povinností soudu přihlédnouti i k zápisu o jednání konaném před rozhodčím soudem, aby tím rozptýlil možné pochybnosti, vzešlé mu snad se zřetelem k znění uzavřeného smíru, přezírají, že zápis o jednání, jež předcházelo uzavření smíru, není součástí exekučního titulu, jenž podle jasného předpisu § 7 ex. ř. jest výhradně rozhodujícím, a neprávem se dovolávají také rozh. č. 3013 (nesprávně č. 3017) Sb. n. s., v němž bylo uznáno, že — vzejdou-li pochybnosti o rozsahu závazku povinného — jest přihlédnouti i k důvodům exekučního titulu (nikoli tedy k jiným spisům, třebaže v téže věci zřízeným). Smírem ze dne 25. srpna 1936 převzala povinná firma mezi jiným i závazek »přizpůsobiti v budoucnu přiměřeně své ceny k cenám navrhovatelů«. Z tohoto znění není vůbec patrné, o které ceny jde, při čemž se podotýká, že vymáhající věřitelé sami dopouštějí, že existují nesčetné kombinace různých cen, jež vůbec nelze pojmouti do obsahu smíru, a

kromě toho jest také pojem přiměřeného přizpůsobení cen neurčitý, poněvadž nikterak neznamená, že povinná firma musí požadovati tytéž ceny jako navrhovatelé, nýbrž dovoluje do jisté míry i odchylky, jejichž přiměřenost však v exekučním titulu nebyla upravena. Vymáhající věřitelé chtějí exekuci vymoci na povinné straně pozitivní čin, jehož způsob a objem však v exekučním titulu nebyl konkretisován a přesně vymezen. Schází tu proto podstatná náležitost v § 7 ex. ř. požadovaná.

Čís. 15888.

Právo volby ponechat si závdavek, nebo žádati za splnění, či za náhradu škody, jest alternativní, nikoli komulativní. Volbou vykonanou v dřívějším sporu o vrácení závdavku jest oprávněný k podržení závdavku vázán v novém sporu, jež zahájil o náhradu škody pro nesplnění smlouvy.

(Rozh. ze dne 3. března 1937, Rv I 859/35.)

V témž smyslu: rozh. č. 1464 Sb. n. s.

Žalovaný vyplatil žalobci při sjednání smlouvy, pro jejíž nesplnění jest nyní žalován o náhradu škody, částku 10.000 Kč. Ve sporu Ck X a 321/31, v němž se domáhal nynější žalovaný na nynějším žalobci také vrácení řečené částky, prohlásil žalovaný (nynější žalobce), že částka 10.000 Kč byla závdavkem a že tento závdavek propadl proto, že zavinením žalobcovým (nynějšího žalovaného) nemohla smlouva býti splněna. Žaloba Ck X a 321/31 byla pak i co do částky 10.000 Kč pravoplatně zamítnuta, poněvadž částka ta byla závdavkem a smlouva nebyla splněna vinou žalobcovou. Žaloba na náhradu škody pro nesplnění smlouvy utvrzené závdavkem byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Prohlášení nynějšího žalobce ve sporu Ck Xa 321/31, že ona částka jest závdavkem, má závazný význam i mimo sporné řízení Ck Xa 321/31 a nemůže se proto žalobce v nynějším sporu zastávatí stanovisko, že nešlo v příčině částky 10.000 Kč o závdavek ve smyslu § 908 obč. zák. Podle § 908 obč. zák. může nevinná strana, nesplní-li se smlouva vinou druhé strany, závdavek, který obdržela, si podržeti nebo může nazpět žádati trojnásobnou částku závdavku, jež dala. Nechce-li se však tím spokojiti, může žádati za splnění, nebo, není-li to již možno, za náhradu. Rozhodl-li se žalobce za sporného řízení Ck Xa 321/31, že si závdavek, který obdržel, ponechá, zaniklo jeho právo žádati za splnění nebo za náhradu škody, neboť toto právo není kumulativní, nýbrž alternativní (rozh. č. 1464 Sb. n. s., judikát býv. nejvyššího soudu ve Vídni č. 218, Gl. U. n. F. 7394).